

Una biografia homenatja el mecenes del rem a Banyoles

Pedro Abreu

Va tutelar molts remers entre els anys 60 i 70, però va acabar marxant al País Basc, on ETA el va segrestar

Juan Anton Abellan (a l'esquerra), autor del llibre, i el professor Carles Gómez, Charlie, presentador de l'acte.

BANYOLES | DDG

El Club Natació Banyoles va commemorar ahir el desè aniversari de la mort d'un dels grans impulsors del rem a Banyoles durant les dècades dels 60 i els 70, Pedro Abreu (Sant Sebastià, 1933-Ginebra, 2004), i ho va fer presentant un llibre que ret homenatge a aquest mecenes. Es tracta d'una biografia que, a més de ressaltar el seu suport econòmic a nombrosos esportistes i l'intent fracassat de crear una fundació a Banyoles, també narra el fet més dramàtic de la vida d'Abreu: el segrest per part d'ETA que va

patir el 1980, després d'instal·lar-se a la població guipuscoana d'Orio.

Juan Anton Abellan és l'autor de Pedro Nolasco Abreu, una vida apasionante, que ahir al migdia es va presentar a les instal·lacions del Club Natació Banyoles, coincidint amb la celebració dels campionats de rem que porten el seu nom. L'edició d'aquest volum ha anat a càrrec d'exremers que havien estat tutelats per Abreu, que han comptat amb la col·laboració d'empreses, entitats i institucions.

De Cuba a Ginebra

La "vida apassionant" a la qual fa referència el títol de la biografia comença a Cuba, illa d'on era originària l'adinerada família de Pedro Abreu i a la qual van tornar -després d'haver-se instal·lat al País Basc- abans que esclatés la segona Guerra Mundial. El 1959, però, van tornar a Europa i es van establir a Ginebra.

El vincle d'Abreu amb Banyoles va començar pocs anys després, així com també la seva implicació amb el Club Natació. L'autor de la biografia, Juan Anton Abellan, explica que Pedro Abreu va fer amistat amb els remers que es preparaven per als Jocs Olímpics de 1968 quan anava a dinar a l'actual restaurant Can Xabanet -llavors, Rancho Grande- i que es va fer càrrec d'alguns d'ells quan l'equip es va dissoldre. Hi va haver un moment que el mecenes donava suport econòmic a un centenar d'esportistes, entre els quals el llibre d'Abellan destaca Fernando Climent, Manolo Bermúdez, Jaume Masó, Josep Pardàs, Benet Angelats o Iñaki Frade.

Aquest era el vessant ben valorat de Pedro Abreu a Banyoles, però la seva manera de ser també li va fer guanyar molts detractors, als quals no agradaven actituds com un dels episodis més il·lustratius que s'expliquen a la biografia: comprava filets de vedella per als seus gossos, fins que el carnisser es va negar a vendre'n-hi més. La seva era, doncs, una figura controvertida.

La voluntat d'Abreu era crear una fundació a la capital del Pla de l'Estany, però no ho va aconseguir i va començar a destinar els seus recursos al club de rem d'Orio. El mecenes es va casar i es va instal·lar en aquest municipi on, el 1980, va ser segrestat per ETA. La banda terrorista el va alliberar dos mesos després, suposadament després que es pagués un quantios rescat econòmic. Després d'aquest episodi, Pedro Abreu va tornar a Ginebra, on el 2004 va morir.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/05/04/biografia-homenatja-mecenes-del-rem/667929.html?utm_source=rs
s